

ODVJETNIK  
Đorđe Perković  
Zagrebačka 16, Rijeka  
Mob: 099/3138981  
E-mail: odvj.perkovic@gmail.com

---

**VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

**TRGOVAČKOG SUDA U ZADRU**

**Posl.br.: St-398/2022**

**Stečajni dužnik: Stečajna masa iza LAVANDA KAMP d.o.o.**  
Ulica kardinala Alojzija Stepinca 4, Osijek  
OIB: 80299337157

**Stečajni vjerovnici: I. Kristian Rukavina**  
Put Vrulje 14, Poveljana  
OIB: 10015162357

**II. Mario Baričević**  
Velebitska 57A, Kolan, Mandre  
OIB: 59629056053  
oboje zastupani po Đorđu Perkoviću,  
odvjetniku u Rijeci

**Ž A L B A**

---

**I.** Protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru, pod poslovnim brojem St-398/2022 od 10. srpnja 2024. godine, stečajni vjerovnici u otvorenom roku podnose ovu žalbu pobijajući rješenje u cijelosti iz svih žalbenih razloga:

- zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava
- zbog pogrešnog ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Navedenim rješenjem sud je dosudio nekretnine stečajnog dužnika Stečajna masa iza LAVANDA KAMP d.o.o. u stečaju, upisane u zk.ul.

2369, k.o. Povljana, kupcu ADRIATIC KAMPOVI d.o.o., Šenoina ulica 12, Zagreb, OIB: 11278646926.

Pobijano rješenje, primjenom pravila parničnog postupka sukladno članku 10. Stečajnog zakona, sadrži bitne povrede odredaba parničnog postupka i to povredu iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, odnosno ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, proturječi sama sebi i razlozima presude, ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, sud je u istoj pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

II. Prvenstveno, stečajni vjerovnici su tijekom postupka u više navrata isticali odlučnu činjenicu da razlučni vjerovnik nema nikakvu tražbinu iz upisanog razlučnog prava, već se radi o formalnom, ali ništetnom upisu prava, a sve navedeno nedvojbeno proizlazi iz same prijave tražbine razlučnog vjerovnika, odnosno obavijesti o razlučnom pravu.

Unatoč navedenom, sud je dopustio razlučnom vjerovniku glasovati o donošenju odluke o unovčenju nekretnina, a sve protivno volji i glasovanju vjerovnika drugog višeg isplatnog reda koji imaju realno potraživanje.

Na taj način oštećena su ustavna i zakonska prava drugih vjerovnika, ali i samom prodajom je učinjena šteta na imovini bivših udjelničara, a sama radnja prodaje, odnosno unovčenja nekretnina, u stvarnosti znači dovršenje kaznenog djela za koje su vjerovnici već podnijeli kaznenu prijavu USKOK-u protiv stečajne upraviteljice Rajke Jagmarević, razlučnog vjerovnika, stečajnog upravitelja Karla Goričanca te odvjetnice Danijele Sindičić.

Predlaže se da po žalbi sud izvrši uvid u prijavu tražbine, odnosno obavijest o razlučnom pravu, kako bi se nedvojbeno potvrdili navodi žalitelja, a također i u kaznenu prijavu iz koje proizlazi da postoje osnovi bića kaznenih djela koja se kaznenom prijavom stavljaju na teret osumnjičenima te da po prijavi postupa nadležno državno odvjetništvo.

Žalitelji napominju da je svatko dužan prijaviti saznanja o postojanju kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti, a nakon saznanja za prijavu kaznenog djela svi bi subjekti, pa tako i sudovi, trebali obustaviti sve radnje koje same za sebe su zakonite, ali po krajnjem učinku omogućuju realizaciju kaznenog djela, pa su stoga nelegitimna.

U ovom predmetu već je prvostupanjski sud trebao poduzeti radnje radi usklađenja postupanja svih sudionika sa Ustavom i zakon, a što je isti propustio.

**III.** Nadalje, kao što je razvidno iz prakse Ustavnog suda, dometi i učinci ustavnog prava na pravično suđenje, ne određuju se pukim podvođenjem stanja pod mjerodavne odredbe pozitivnog prava, u konkretnom slučaju pod odredbe Stečajnog zakona, nego uvažavanjem i drugih najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, kao što je to vladavina prava.

Vladavina prava je vrednota koja je temelj za tumačenje cjelokupnog ustavnog teksta te koja natkriljuje mjerodavne zakonske norme. Stoga, s ustavnopravnog gledišta nije prihvatljiva mehanička primjena pozitivnog prava, bez uzimanja u obzir konteksta i bez sagledavanja pravnog problema kao jedinstvene cjeline kroz temeljne vrijednosti ustavnog poretka.

U pobijanom rješenju mehanički i nefleksibilno su primijenjene odredbe Stečajnog i podredno Ovršnog zakon, usprkos iscrpnom obrazloženju stečajnih vjerovnika kojim su istakli sve nezakonitosti učinjene u ovom postupku te moguću štetu koja će nastati prodajom nekretnina stečajnog dužnika.

Takav pretjerani formalizam suda u odlučivanju protivan je Ustavu, a u ovom postupku u konačnici ima znatno veće dosege od samog donošenja rješenja o dosudi.

Stečajni vjerovnici su upoznati sa zakonskim pretpostavkama, međutim u konkretnom slučaju priznanjem nepostojeće tražbine ostvareno je biće kaznenog djela te se na ovaj način pokušava spriječiti prijeteca nenadoknadiva šteta, a s obzirom da se postupak vodi temeljem tražbine koja objektivno ne postoji te na sve pogreške i propuste u dosadašnjem postupku.

Neovisno o tome je li predmetna tražbina društva ADRIA-PARADIESE d.o.o. priznata, budući da je istoj pravna osnova ništetan ugovor, na koju ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti, takav ugovor ne proizvodi pravne učinke i stečajni upravitelj ga ne može konvalidirati niti konvertirati priznanjem tražbina u sklopu stečajnog postupka.

Stoga, u tražbine drugog višeg isplatnog reda ulaze samo tražbine Kristijana Rukavine u iznosu od 197,60 EUR te Marija Baričevića u iznosu od 200,00 EUR, a koje potraživanje su isti preuzeli od FINA-e.

**IV.** U odnosu na pobijano rješenje o dosudi, stečajni vjerovnici ističu sljedeće.

Sukladno članku 106. stavku 1. Ovršnog zakona, kupac je dužan uplatiti kupovninu na poseban račun Agencije otvoren za tu namjenu u roku određenom zaključkom o prodaji.

Člankom 108. stavkom 3. istog Zakona propisano je da će zemljišnoknjižni sud obaviti upis prava vlasništva na dosuđenoj nekretnini na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi nekretnine te potvrde suda da je kupac položio kupovninu u skladu s tim rješenjem.

Iz navedenih odredbi proizlazi da bez potvrde suda da je kupac položio kupovninu ne može biti provedena uknjižba prava vlasništva u zemljišnoj knjizi u korist kupca niti može dosuđena nekretnina biti predana kupcu. Dakle, za rješenje o dosudi je zakonom strogo predviđen sadržaj odredbi koje isto mora imati, te ukoliko sud donese rješenje o dosudi koje nije precizno određeno, tada zbog izostanka tih odredaba sud čini bitnu povredu pravila postupka. U smislu citiranih odredbi Ovršnog zakona polaganje kupovnine u skladu s rješenjem o dosudi predstavlja pretpostavku za predaju predmetne nekretnine kupcu, kao i za kupčevo stjecanje prava vlasništva na istoj.

Naime, stečajni sud nije donio zaključak o prodaji kojim se određuje rok za uplatu kupovnine, protivno citiranoj odredbi Ovršnog zakona, već to čini rješenjem o dosudi, iako navedeni rok ne predstavlja zakonom propisani sadržaj istoga.

Stoga, sud postupuje protivno odredbama članka 106. Ovršnog zakona, kao i članka 108. istog Zakona, budući da je u izreci izostavio da će nadležni zemljišnoknjižni odjel provesti uknjižbu prava vlasništva temeljem potvrde suda da je kupac položio kupovninu u skladu s rješenjem o dosudi.

Rješenjem o dosudi je potrebno pravilno i potpuno odrediti uvjete za dosudu te učinke pravomoćnosti istoga, što pobijanim rješenjem nije učinjeno, zbog čega je izreka nepotpuna i neprovediva.

Zbog pogrešne primjene citiranih odredbi Ovršnog zakona, pobijano rješenje o dosudi u ovom predmetu sadrži bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku, slijedom kojih je izreka pobijanog rješenja nepotpuna i nerazumljiva, a u obrazloženju nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama pa rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

V. Naime, u rubriciranom stečajnom postupku utvrđene su tražbine drugog višeg isplatnog reda, i to tražbina stečajnog vjerovnika ADRIA-PARADIESE d.o.o. u iznosu od 315.848,70 EUR, dok su tražbine preostalih vjerovnika Marija Baričevića i Kristiana Rukavine utvrđene u ukupnom iznosu od 397,60 EUR. Također, na nekretninama u vlasništvu stečajnog dužnika, upisanim u zk.ul. 2369, k.o. Poveljana, uknjiženo je založno pravo u korist razlučnog vjerovnika ADRIA-PARADIESE d.o.o.

Međutim, u poslovnoj dokumentaciji stečajnog dužnika ne postoji evidentirano nikakvo dugovanje prema društvu ADRIA-PARADIESE d.o.o., a iz dokumentacije priložene uz prijavu tražbine nedvojbeno i jasno proizlazi da navedeno društvo nema potraživanje prema stečajnom dužniku jer ne postoji nikakav vjerodostojni dokument, poput izvoda iz poslovnih knjiga ili računa, na kojem bi društvo LAVANDA KAMP d.o.o. bilo označeno dužnikom prema ADRIA-PARADIESE d.o.o.

Pravna osnova prijavljene tražbine ADRIA-PARADIESE d.o.o. je Ugovor o poslovnoj suradnji te Aneksi istoga, a temeljem istog Ugovora radi osiguranja tražbine uknjiženo je i založno pravo na nekretninama u vlasništvu društva LAVANDA KAMP d.o.o.

Uvidom u navedeni Ugovor razvidno je da je predmet ugovora kupoprodaja poslovnih udjela u društvu LAVANDA KAMP d.o.o. od strane društva ADRIA-PARADIESE d.o.o., a koji ugovor je ništetan s obzirom da ne sadržava formu propisanu odredbama Zakona o trgovačkim društvima te da su poslovni udjeli društva prestali postojati uslijed brisanja društva LAVANDA KAMP d.o.o. iz sudskog registra.

Kako je predmet navedenog Ugovora prijenos poslovnih udjela u društvu LAVANDA KAMP d.o.o., isto društvo nije niti moglo biti dužnik po takvom ugovoru jer nije bilo nositelj vlastitih udjela pa ih nije moglo otuđiti, nije moglo primiti niti je primilo isplatu za navedeni Ugovor, a samom realizacijom istoga društvo ne bi imalo nikakve financijske koristi. Stoga, temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji i Aneksa br. 2, društvo ADRIA-PARADIESE d.o.o. je isplatilo iznos od 225.000,00 EUR na račun vlasnika poslovnih udjela, a ne na račun društva LAVANDA KAMP d.o.o.. Neovisno o navedenom, iako prvotno osporena od strane stečajne upraviteljice Tihane Majić i stečajnog upravitelja Karla Goričanca, tražbina u iznosu od 225.000,00 EUR je priznata stečajnom vjerovniku ADRIA-PARADIESE d.o.o.

Stečajni vjerovnici ističu kako je Ugovor protivan prisilnim propisima, a samim time ništetan, i iz razloga jer je eventualno potraživanje društva ADRIA-PARADIESE d.o.o. prema članu društva,

za povrat kapare u iznosu od 180.000,00 EUR, osigurano osnivanjem založnog prava na nekretnini u vlasništvu društva LAVANDA KAMP d.o.o.

Nadalje, s obzirom da je predmetni Ugovor ništetan te da založno pravo ima akcesornu narav, čija pravna sudbina ovisi o valjanosti ugovora koji je pravni temelj tražbine koja se tim založnim pravom osigurava, upisano založno pravo na nekretninama u vlasništvu društva LAVANDA KAMP d.o.o. je ništetno jer je upisano temeljem ništetnog pravnog posla, odnosno ništetna je cijela njime osigurana tražbina iz predmetnog Ugovora.

**VI.** Slijedom navedenog, valja istaknuti da je pravna osnova tražbine ADRIA-PARADIESE d.o.o. Ugovor o poslovnoj suradnji i Aneksi istoga koji su ništetni, a iz dokumentacije priložene uz prijavu tražbine nedvojbeno proizlazi da LAVANDA KAMP d.o.o. nije osobni dužnik prema društvu ADRIA-PARADIESE d.o.o., već isključivo založni, odnosno nakon otvaranja stečaja, razlučni vjerovnik.

Kao što je ranije već navedeno, stečajna upraviteljica Tihana Majić je osporila tražbinu društva ADRIA-PARADIESE d.o.o. za iznos od 225.000,00 EUR. Iz zapisnika s ročišta održanog dana 28. ožujka 2023. godine proizlazi da je navedenu tražbinu prvotno osporio, a potom na istom ročištu iznenada priznao tadašnji stečajni upravitelj Karlo Goričanec, neovisno što nije otklonjeno osporavanje, već je tražbinu nekritički i nezakonito priznao bez preispitivanja dokumentacije na temelju koje je prijava zasnovana. Odmah nakon ispitnog ročišta, na izvještajnom ročištu, vjerovnik ADRIA-PARADIESE d.o.o. je razriješio i imenovao stečajnom upraviteljicom Rajku Jagmarević.

S obzirom na navedeno, stečajni upravitelj i sud, postupajući sukladno odredbama Stečajnog zakona, bili su dužni osporiti, odnosno odbaciti, takvu prijavu tražbine na temelju predmetnog Ugovora, međutim isti nisu postupili na zakonit način.

Stečajni vjerovnici ističu kako je stečajni sudac, sukladno članku 76. Stečajnog zakona, dužan nadzirati rad stečajnog upravitelja, što je isti propustio učiniti tijekom cjelokupnog postupka, te je navedeno rezultiralo uvrštavanjem nepostojeće tražbine društva ADRIA-PARADIESE d.o.o. u drugi viši isplatni red.

**VII.** Radi boljeg razumijevanja konteksta i konkretnog slučaja, stečajni vjerovnici napominju kako je stečajni postupak nad društvom LAVANDA KAMP d.o.o. otvoren temeljem zahtjeva FINA-e, a

zbog blokade računa stečajnog dužnika u trajanju od 120 dana koja je izvršena po zahtjevu za naplatu društva Hrvatske vode.

Međutim, nikakva tražbina Hrvatskih voda nije postojala, nego je blokada izvršena slučajem, pogreškom ili nečijom namjerom te su ostvareni stečajni uvjeti zbog kojih je društvo LAVANDA KAMP d.o.o. brisano iz sudskog registra mimo znanja njihovih osnivača. Isto je razvidno iz rješenja Hrvatskih voda o obustavi obračuna vodnog doprinosa, od 02. rujna 2022. godine, te iz činjenice da nikakva tražbina Hrvatskih voda nije prijavljena u predmetni stečajni postupak.

**VIII.** Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru od 19. rujna 2023. godine u predmetnom stečajnom postupku, određena je prodaja nekretnina stečajnog dužnika Stečajna masa iza LAVANDA KAMP d.o.o. u stečaju, upisanih u zk.ul. 2369, k.o. Poveljana, dok je Zaključkom od 13. listopada 2023. određeno da će prodaju provoditi Financijska agencija elektroničkom javnom dražbom.

Stečajni vjerovnici su tražili obustavu unovčenja nekretnina jer ne postoji tražbina koja je osigurana razlučnim pravom, a nekretnine koje su opterećene založnim pravom su po procjeni petnaestak puta vrijednije od upisanog zaloga te prodajom po pravilima Stečajnog zakona nastaje nenadoknativa šteta ranijim osnivačima.

Kako je i cjelokupni stečajni postupak nad stečajnim dužnikom proveden temeljem nepostojeće tražbine, odnosno zbog tražbine čija je pravna osnova ništetan ugovor, unovčenje nekretnina dovelo bi do nastanka nove štete.

Stečajni vjerovnici zaključno ističu kako slijedi.

Dakle, stečajni razlozi koji su uzrokovali blokadu i otvaranje stečajnog postupka nisu postojali jer Hrvatske vode nisu niti imale tražbinu.

Društvo LAVANDA KAMP d.o.o. nije niti imalo osobne vjerovnike jer nije poslovalo, a razlučno pravo je upisano temeljem ništetnog Ugovora kojim društvo LAVANDA KAMP d.o.o. nije dobilo nikakvu korist niti bi je imalo realizacijom Ugovora.

Društvo LAVANDA KAMP d.o.o. nije niti trebalo biti potpisnik navedenog Ugovora, a isti je zaključen temeljem manipulacija punomoćnika društva ADRIA-PARADIESE d.o.o.

Provođenjem ovog stečajnog postupka ne mogu se ostvariti ciljevi iz članka 2. Stečajnog zakona jer svrha istoga unovčenje imovine

stečajnog dužnika radi namirenja stečajnih vjerovnika. Kako u konkretnom slučaju vjerovnika nema, nema ni razloga za vođenje ovog postupka.

Nastupanje posljedica stečajnog postupka je u ovom predmetu formalno zakonito, ali nije legitimno, te se radi o konfiskaciji imovine stečajnog dužnika od strane suda putem nezakonitih manipulacija drugih sudionika postupka.

Sve navedeno je jasno vidljivo iz samog spisa ovog stečajnog postupka.

S obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, stečajni vjerovnici pozivaju drugostupanjski sud da pri donošenju odluke uzme u obzir ustavnopravnu zaštitu, očigledne elemente kaznenog djela, potencijalan nastanak nenadoknadive štete, te sve propuste, pogreške i nezakonitosti učinjene u tijeku dosadašnjeg stečajnog postupka.

**IX.** Slijedom svega navedenog, stečajni vjerovnici predlažu drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak.

U Rijeci, 17. srpnja 2024.g.

Stečajni vjerovnici, p.p.